

Οεις ὑπὸ τῆς ἀγαθότητός σας καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης τῆς πατρικῆς σχεδόν. ἦν μοι εἰδείξεν ἐσχάτως ὁ κύριος μαρκήσιος, ἐλησμονῶν ἐμαυτὸν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ τείνω πρὸς ὑμᾶς δειλῶς τὴν χεῖρά μου. ὦ! βεβαίως ἠθέλετε ἀπωθήσει τὴν χεῖρα στρατιώτου ἀπεσκληρωμένῃ ὑπὸ τῶν ἐργασιῶν τῆς αἰχμαλωσίας, ἠθέλετε ἀγανακτήσει καὶ δικαίως· διότι ἔρωσ ταπεινοῦ ἀνθρώπου ἐτόλμησε νὰ ὑψωθῇ μέχρις ὑμῶν, καὶ ἴσως ἠθέλετε ὀργισθῆ ἑναντίον μου. Ἄλλ' ἐὰν ἠδύνασθε νὰ λησμονήσητε, ὡς ἤθελον λησμονήσει ἐγὼ πλησίον ὑμῶν, ὅτι εἶχόν ποτε ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς παρουσίας τῶν προγόνων σας, ἐὰν ἠδύνασθε νὰ πιστεύητε, ὡς ἤθελον πιστεύσει ἐγὼ, ὅτι εἰς ὑμᾶς ἀνήκει ὁ πλοῦτος καὶ εἰς ἐμὲ ἡ πτωχεία καὶ ἐὰν τότε σᾶς ἔλεγον ἰκετευτικῶς, — Ἀφήσατέ με νὰ ζῶ εἰς μίαν γωνίαν, ὅθεν νὰ δύναμαι μόνον νὰ σᾶς βλέπω καὶ νὰ σᾶς θαυμάζω μακρόθεν· δὲν θὰ ἦμαι οὔτε δαχληρὸς οὔτε ἀπαιτητικὸς, δὲν θὰ μὲ ἀπαντήσητε εἰς τὸν δρόμον σας, εἰ μὴ ὅταν σεῖς, ἡ ἰδίᾳ, μὲ καλέσητε καὶ διὰ μιᾶς μόνῃς λέξεως, δι' ἐνὸς νεύματος, ἐὰν με διατάξητε νὰ ἐξαφανισθῶ, θέλω προθύμως ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τῆς γῆς! ὦ! ἴσως τότε δὲν ἠθέλετε με ἀποθήσει, ἴσως ἠθέλετε λάθει οἶκτον πρὸν τῆν δυστυχίαν μου καὶ τὸν οἶκτον ἐκεῖνον θέλω τὸν εὐλογῆσει, θέλω αἰσθανθῆ δι' αὐτὸν περισσοτέραν ὑπερηφάνειαν, παρ' ἐὰν κατεῖχον εἰς τὴν ἐξουσίαν μου στέμμα ἡγεμόνος.

— Κύριε Βερνάρδε, εἶπεν ἡ Ἑλένη ἐγειρομένη μετ' ἀξιοπροσείχεις, δὲν γνωρίζω καρδίαν εὐγενεστέρην τῆς ἰδικῆς σας, δὲν γνωρίζω χεῖρα, ἣν δὲν ἠθέλετε τιμῆσει θλίβων αὐτήν· ἰδοὺ ἡ ἰδική μου, δέχθητε τὸν ἀποχαιρετισμὸν φίλης, ἣτις θὰ σᾶς ἐνθυμηταὶ εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς προσευχάς.

— Ἄ! ἀνεφώνησεν ὁ Βερνάρδος, διὰ πρῶτην, δι' ἐσχάτην, οἶμοι! φορὰν, τολμῶν νὰ φέρῃ τὰ χεῖλη του ἐπὶ τῆς λευκῆς χειρὸς τῆς Ἑλένης· φέγγει μεθ' ὑμῶν καὶ ἡ ζωὴ μου· ἀλλὰ εὐγενὴς κόρη, πῶς θέλετε ζῆσει ὑμεῖς καὶ ὁ κύριος πατὴρ σας;

— Ἡ τύχη μας εἶναι ἐξησφαλισμένη, εἶπεν ἡ δεσποινὴ· Ἀσεγγιέω, ἣτις θέλουσα ν' ἀποφύγῃ τὸν οἶκτον τοῦ Βερνάρδου, κατέφερε χωρὶς νὰ τό θέλῃ, θανάσιμον τραῦμα ἐπὶ τὸ αὐτοχρῶς ἐκεῖνου. Ὁ κύριος Βωμπέρ εἶναι καὶ αὐτὸς ἐπίσης εὐγενὴς καρδίᾳ· θέλει διαμοιρασθῆ μετ' ἐμοῦ τὴν μικρὰν περιουσίαν του μὲ ὅσων εὐχαρίστησιν ἤθελον ἔχει ἐγὼ διαμοιραζομένη μετ' αὐτοῦ τὸν πλοῦτόν μου.

— Ἀγαπᾶσθε; ἠρώτησεν ὁ Βερνάρδος.

— Νομίζω, ὅτι σᾶς εἶπον, ὑπέλαβε μετὰ διασταγμοῦ ἡ Ἑλένη, ὅτι ἀνετράφημεν ὁμοῦ ἐν τῇ ἐξορίᾳ.

— Ἀγαπᾶσθε; ἐπανέλαθεν ὁ Βερνάρδος.

— Ἡ μήτηρ τοῦ μοι ἐχρησίμευσεν ὡς μήτηρ καὶ οἱ γονεῖς μας ἠραβῶνισαν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κοιτίδος.

— Ἀγαπᾶσθε; ἠρώτησε καὶ πάλιν ὁ Βερνάρδος.

— Ἐδῶκα τὸν λόγον μου, ἀπήντησεν ἡ Ἑλένη.

— Χαῖρε λοιπόν! εἶπε θλιβερώς ὁ Βερνάρδος, χαῖρε διὰ παντός ὠρεῖόν μου ὄνειρον! ἐψιθύρισε πνίγων τὸν στεναγμὸν του καὶ παρακολουθῶν μὲ ὄμμα δακρυσμένον τὴν Ἑλένην, ἣτις ἀπεμακρύνετο σκεπτικῆ καὶ συγκεκλινημένη.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

ΑΡΕΙΝΟΝ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκ' ὕψους παραμορφώσεις ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Β'. Τὸ πρόσωπον.

Τὸ πρόσωπον, ὑπὸ τῶν ἐνδυμάτων ἀκάλυπτον, εἶνε μέρος τοῦ σώματος ὅπερ πεπολιτισμένοι τε καὶ ἄγριοι λαοὶ ἰδίᾳ προθύμως κοσμοῦσι καὶ ὠρατίζουσι.

Καὶ δὴ παρὰ ταῖς ὀλίγον πεπολιτισμέναις φυλαῖς διατρυπᾶται τὸ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προσώπου προσέχον μέρος, ἡ ρίς ὡς ἐκτάκτως πρὸς στολισμὸν ἀρμυδιᾶ. Παρὰ πλείστοις λαοῖς τῆς Ἀφρικῆς, Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς ἔθος ὑπάρχει νὰ διατρυπῶσι τὸ διάφραγμα τῆς ρίνος, ὅπως φέρουσι στίλβοντα κοσμήματα. Αἱ γυναῖκες ἐν Αἰγύπτῳ, Βαγδάτῃ, Περσίᾳ καὶ Ἰνδίᾳ, φέρουσι μεγάλους δακτύλους ἐν ταῖς μᾶλλον εὐρείαις τῆς ρίνος ὀπαις. Οἱ δακτύλιοι οὗτοι παρὰ ταῖς Ἀραβῖν εἰσὶ ἐκ χρυσοῦ, παχεῖς ὡς καυλὸς πτεροῦ καὶ ἐσωτερικῶς κοῖλοι· κατὰ ἐπισήμους περιπτώσεις ὁ δακτύλιος οὗτος καλύπτεται ὑπὸ βαρέων πολυτίμων λίθων. Συχνότατα ὡς κόσμημα εἰσὶν ἐν χρήσει δύο χρυσὰ κομβία ἐν τοῖς ῥῶθωσι.

Ὅ,τι ἀπορᾶ εἰς τὰ κοσμήματα τῆς ρίνος διακρίνονται πρὸ πάντων οἱ Ἑσκιμῶι. Αἱ γυναῖκες φέρουσι τόσον βαρέα ὅσπερ καὶ ὄστᾳ ἀπὸ τοῦ διαφράγματος τῆς ρίνος, ὥστε τοῦτο, προχωρούσης τῆς ἡλικίας καταβιβάνει μέχρι τῆς σχισμῆς τοῦ στόματος. Ἐξ ἄλλου ὁμοῦ καὶ αὐτὴ ἡ ἀριστοκρατία τοῦ Μεξικικοῦ διὰ τοῦ κοσμήματος τῆς ρίνος προσπαθεῖ νὰ δεῖξῃ τὴν εὐγένειαν αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ρίνα, ἐπ' ἴσης πρὸς κοσμήματα χρήσιμον ἐστὶ τὸ κάτω χεῖλος. Καὶ οἱ μὲν Ἰνδοὶ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς διὰ πεπυρωμένου σιδήρου ἐπιφέρουσι ῥαγάδα ἐν τῷ κάτω χεῖλει, ἣτις προχωρεῖ εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ στόματος, μέχρι τῶν οὐλῶν, ἐν ᾧ ἀρ' ἐτέρου οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Βρασιλίας ποιῶσι τρεῖς ὀπᾶς κατὰ τὸ κάτω χεῖλος παρὰ ταῖς νεάνισι καὶ παισὶ, ὅπως εἰσαγάγωσι εἰς αὐτὰς σιλβοντας λίθους. Αἱ γυναῖκες τοῦ Μουράς κατὰ τὸν Ἀμαζώνιον ποταμὸν ἐμπηγνύουσιν ἐν ὀπαις τοῦ κάτω χείλους δδόντας χοίρου (!), οἱ δὲ Ἑσκιμῶι δδόντας ἢ ὄστᾳ καρχαρίου. Ἐν τῇ Παραγουάῃ τὸ κάτω χεῖλος κατατέμνεται ἤδη κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἡ δὲ τομὴ καθίσταται βαθμηδὸν δύο δακτύλους εὐρεῖα. Ἐπι ἰδιορρυθμότεροι εἰσὶν οἱ κάτοικοι τῆς παραλίας τοῦ πρίγκιπος Γουλιέλμου· οὗτοι ἐκτείνουσιν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ῥαγάδα τοῦ κάτω χείλους, ὥστε εἰς αὐτὴν δύναται νὰ εἰσαχθῶσι μεγάλα τεμάχια ξύλου, θεωροῦσι δὲ ἐκείνην τῶν γυναικῶν ὠραιότεραν, ἣτις δύναται

νά φέρη ἐν τῇ βραγαδί ταύτῃ μείζον τεμάχιον ξύλου. Παλὸ παράδοξον εἶνε τὸ ἔθος τῶν κατοίκων τῆς χώρας τῶν Δακρίων, ὅπου ἰνδική τις φυλὴ φέρει μικρὸν μεταλλικὸν ἔλασμα πρὸ τοῦ στόματος, ὅπερ ἐδραριοῦται ἐπὶ τοῦ διαφράγματος τῆς ρίνος. Κατὰ τὸν Διδύχιστόνα οἱ Μαγάνια τῆς Ἀφρικῆς φέρουσι μέγαλον δακτύλιον ὀνόματι *πελέλε* ἐν μεγάλῃ ὀπῇ τοῦ ἄνω χεῖλους. Παρὰ τοῖς κορασίοις, κατὰ τὴν πρώτῃν ἡδὴ ἡλικίαν, τέμνουσι ἐγκαρτίως ὑπὸ τὸ διάφραγμα τῆς ρίνος τὸ ἄνω χεῖλος καὶ τηροῦσι τὸ τραῦμα ἠνεωγμένον μέσον μικροῦ ἐμβόλου. Ἡ μείζων αὐτοῦ βαθμιαία μεγέθυνσις κατορθοῦται διὰ τῆς χρήσεως βαθυηδόμευζόνων ἐμβόλων, μέχρις οὗ τέλος δακτύλιος διαμέτρου τριῶν δακτύλων εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ὀπῇ. Ἡ *πελέλε* αὖθι φέρεται ὑπὸ πασῶν τῶν τὰ ὄρη οἰκουσῶν νεανίδων. Καὶ αἱ μὲν πλούσιαι ἔχουσι δακτυλίους ἐλεφαντίνους, κασσιτερίνους, ἐξ ἐρυθροῦ πηλοῦ κατασκευασμένους, αἱ δὲ πτωχαὶ ἐκ ξύλου, καὶ δὴ συνήθως ἐκ βαμβού. Ἡ κασσιτερίνος *πελέλε* ἔχει σχῆμα μικροῦ πινακίου. Εἰς ἐπισήλους περιστάσεις εἶνε ἀπαραίτητον κόσμημα ἡ *πελέλε* αὕτη. Ὅπως σχηματίσῃ τις ὀρθὴν εἰκόνα τοῦ ὠραζήζοντος ἀποτελέσματος τῆς *πελέλε* ταύτης ἄς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῷ ἐπουλωθέντι τραύματι εὐρισκόμενος δακτύλιος λαμβάνει ὀριζόντιον θέσιν, ὅτι τὸ χεῖλος ἀπομακρύνεται ὅλως διόλου ἀπὸ τῶν οὐλων, ἐν ᾧ οἱ τομῆς ἕνεκα τῆς πίεσεως τοῦ δακτυλίου διευθύνονται πρὸς τὰ ὀπίσω ὅτε κατὰ τὴν προθεσκηκυῖαν ἡλικίαν τὸ ἄνω χεῖλος κατασταθῆ ἄτονον πρέπει εἴτε ὁ δακτύλιος νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ μείζονος, ἢ τὸ χεῖλος κατέρχεται μέχρι τῆς σιαγῶνος. Ἐνιαχοῦ ἐμπήγνυνται δακτύλοι καὶ κατὰ τὸ ἄνω καὶ κατὰ τὸ κάτω χεῖλος, ἐνιαχοῦ μάλιστα εἶνε τοῦτο ἐν χρήσει καὶ παρὰ τοῖς ἀνδράσι. Ὁ παντοδύναμος συρμὸς ἔχει καὶ ἐκεῖ φοβερὰν ἰσχύν. Πράγματι ὁ Διδύχιστων διηγεῖται ὅτι οἱ πλείστοι τῶν Ἰθαγενῶν τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν εἰσι πεπεισμένοι περὶ τοῦ αἰσχροῦ τοῦ πράγματος, ἀναγκάζονται ὅμως ὑπὸ τοῦ συρμοῦ νὰ μὴ τὸ καταργήσωσι.

Φυλὴ τις ἐν τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ μὴ ἀρκουμένη εἰς τὴν διατρύπησιν τῆς ρίνος καὶ τῶν χεῖλέων, καὶ τὴν προ' αὕτῃ ἐπικρατοῦσαν κατὰ χροσιν τοῦ μετώπου διὰ ἐρυθρῶν καὶ μελάνων χρωμάτων, προσέθη μέχρι τινὸς ὄλως θηριώδους' τῆς διατροπῆσεως ἀμφοτέρων τῶν παρεῖων διὰ μικρῶν ὀπῶν, εἰς ἃς εἰσάγονται μικροὶ κάλαμοι, λεπτὰ βέλη, καὶ ἄκανθαι. Ἡ διατρύπησις αὕτη γίνεται κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, ὅπως μὴ αἱ ὀπαι αὐταὶ κλείσωσι εἰσὶν ἐν χρήσει μικρὰ βέλη, ἅτινα καθ' ἑκάστην πρώτῃαν κινοῦνται καλῶς ἐν αὐταῖς.

Ἡ διατρύπησις τῶν ὠτων εἶνε βαρβαρότης κοινὴ καὶ παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς καθιστώσα τούτους παρεμφερεῖς πρὸς τοὺς ἀγρίους ἀφ' ὧν μόνον κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς βαρβαρότητος διαφέρουσι. Ἐν ᾧ αἱ Εὐρωπαϊαὶ (ἐνίοτε δυστυ-

χῶς καὶ Εὐρωπαϊοὶ) μόνον μικρὰς ἔχουσι εἰς τὰ ὠτα ὀπὰς, ὅπως εἰσάγωσιν εἰς αὐτὰ μέταλλα, πολυτίμους λίθους καὶ ἄλλα κομμήματα, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας εὐρύνουσι ἐπὶ τοσοῦτον τὰς ὀπὰς ταύτας, ὥστε οἱ λοβοὶ ἀφικνοῦνται μέχρι τῶν ὠρων. Πρὸς τί δὲ αἱ μεγάλαι αὐταὶ ὀπαι; αἱ ὀπαι αὐταὶ χρησιμεύουσιν ὅπως ἐν αὐταῖς τίθενται ἄνηθ, δακτύλιοι, χάρτης, ἡμι-καπνισμένα σιγάρα, μάχαιραι, βέλη, μετάλλινα πινάκια κτλ. Ἡ ὀπῇ παρὰ τοῖς κατοίκους τῆς Σουμάτρα καὶ τῆς Βόρνεω γίνεται τόσον μεγάλη, ὥστε δι' αὐτῆς δύναται τις νὰ εἰσαγάγῃ πυγμὴν ἀπόδειξις πόσον δύναται νὰ μεταβληθῆ μέλος τι τοῦ σώματος χωρὶς νὰ πάθῃ τι ἔκτακτον' ἐξ ἄλλου εἶνε βέβαιον, ὡς γνωρίζομεν ἐκ πείρας, ὅτι τὰ βαρῆα ἐνώτια φέρουσι πολλάκις φλεγμονάς, ἐμπυήσεις καὶ διαφόρους παραμορφώσεις.

Ἄλλὰ καὶ οἱ ὀδόντες ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, παρὰ τοῖς ἡττον ἀνεπτυγμένοις λαοῖς. Πλείσται φυλαὶ τῶν Ἰνδιῶν, οἱ Σιαμέζοι καὶ οἱ Φαλάται τῆς Ἀφρικῆς, δὲν δύναται νὰ ὑποφέρωσι τὸ λευκὸν χρώμα τῶν ὀδόντων. Δὲν ἐννοοῦσι νὰ ἔχωσιν ὀδόντας οἷους τὰ ἄλογα ζῶα, καὶ διὰ τοῦτο ἄρχονται ἀπὸ τοῦ δωδεκάτου τῆς ἡλικίας ἔτους νὰ βάρωσιν αὐτοὺς μέλανα. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμβοῖνας ὅπως καταστήσωσιν αὐτοὺς ὠραιότερους ἐπένοησαν νὰ ποιῶσιν αὐτοὺς ὀξείς. Οἱ ὀξεῖς ὀδόντες παράγουσι ἰδίαν ἐντύπωσιν παρὰ ταῖς τὴν *πελέλε* φερούσας Ἀφρικανίας.

Οἱ ὀδόντες παρὰ τοῖς λαοῖς χρησιμεύουσι καὶ εἰς ἄλλο τι. Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Σάνδβιχ πενθοῦντες τὸν θάνατον συγγενοῦς τινος ἀποσπῶσιν δύο ὀδόντας, καὶ ἐν τῇ νέῃ Ζηλανδίᾳ πάντες οἱ εἰς τὴν ἐφηβικὴν μεταβαίνοντες ἡλικίαν ἀποσπῶσιν, μεγάλης γιγνομένης ἑορτῆς, ἕνα ὀδόντα. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορδοφάν τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς ὑπάρχει ἔθος κατὰ τὸ 10—12 ἔτος τῆς ἡλικίας νὰ ἀποσπῶσι τοὺς τρεῖς κάτω τομῆς.

Ὅτι ἡ μορφή τῶν ὀδόντων δὲν ἦτο ἀρεστή, ἔτι κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, βεβαίως ἡμᾶς ὁ σοφὸς Βλούμενθαχ, ὅστις παρετήρησεν εἰς τὰς αἰγυπτίους μουμίας ὅτι οἱ ὀδόντες εἰσι κωνικῶς ὀξεῖς. Καὶ νῦν οἱ μαῦροι τῆς κάτω Γουϊνέας καθιστῶσιν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ὀξεῖς, ἄλλοι τριγωνικούς.

Τὰς μεταβολάς, ἃς τινες πρὸ πάντων αἱ γυναῖκες ἐπιφέρουσιν εἰς τὴν κόμην των, ἐνδιαφέρουσι πρὸ πάντων τὸν ἱστορικὸν, ἢ τὸν ἱατρὸν, μολονότι ἡ ἀπόσπασις τῶν τριχῶν τῶν ὀφρύων καὶ βλεφάρων παρὰ τοῖς ἱερεῦσιν ἐν Σιᾷμ, οἵτινες θέλουσι νὰ φαίνωνται ταπεινότεροι, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς παραμόρφωσις τοῦ σώματος.

Ἐντελής τεχνικὴ καταστρόφη τῆς κόμης καὶ τοῦ πώγωνος εἶνε συνήθης παρὰ τισι ἀσιατικαῖς φυλαῖς παρὰ ἀνδράσι' ὡς γνωστὸν οἱ Ἑβραῖοι, Ἕλληνας καὶ Ῥωμαῖοι κατέστρεφον τὴν κόμην

των, ὅτι ἐπένηθον. Ὁ γνωστός Σπιξ παρῆν κατὰ μεγάλην ἐρῆτην τῶν Τεκούνας, καθ' ἣν ἀπεσπᾶσθησαν εἰς νήπια μόλις δύο μηνῶν καθ' ὀλοκληρίαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς.

Ἐν Μονάχῳ.

ΛΙΒΙΚΕΝΑΣ.

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ

Ἄκαταπόνητος ἐνέργεια ὁμολογεῖται κύριον τοῦ βορείου Ἀμερικανικοῦ χαρακτηριστικόν· ἀκαταπόνητον δὲ ἐνέργειαν δέον νὰ συμπεριφέρῃ καὶ ὁ ἀποδημῶν εἰς τὸν νέον κόσμον Εὐρωπαῖος, διότι ἄλλως δὲν διαγωνίζεται αἰσίως τοῖς ἀντιτέχνοις του. Ὁ Ἀμερικανὸς ἔχει πάντοτε σπουδὴν· σπουδάζει δὲ καὶ φθάνων εἰς τὸν πλοῦτον, τὸν πολικὸν τοῦτον τῆς ὑπάρξεως του ἀστέρα. Ἄπασαι αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι του προέρχονται ἐκ τῆς φιλοχρηματίας· ἀγαπᾷ τὰ ἀργύρια οὐχὶ ἐκ φυσικῆς ὀρυφῆς, ἀλλ' ἐξ ἀνατροφῆς· οὐχὶ ἵνα τὰ κρύψῃ κατὰ γῆς, ὡς οἱ φιλάργυροι, ἀλλ' ἵνα συναισθάνηται τὴν ὑπεροχὴν τοῦ εὐποροῦντος. Τὰ ἀγαπᾷ, διότι τὰ μὲν ἀργύρια εἶναι ἡ καθοσίωσις τῆς ἐργασίας, ἡ δὲ ἐργασία δευτέρα φύσις τοῦ Ἀμερικανοῦ. Πεντεκαίδεκαεταεῖς οἱ παῖδες ἀπολύονται τῆς σχολῆς. «Ὁ πατὴρ σου εὔρε τὴν τύχην του, ζήτησον καὶ σὺ τὴν σὴν. Ἐμαθεὶς ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ ἀριθμητικὴν» ἐργάζου λοιπόν. Πόσον τόκον ἀποφέρουσιν 100 δολλάρια πρὸς 20 τοῖς 100; — «Ἐἴκοσιν». — «Ἀπελθε τώρα· ἔμαθεὶς ὅσων ἐχορίζεσαι». Οὕτω δὲ ἀπέρχονται εἰς ζήτησιν τοῦ χρυσομάλλου δέρατος. Ἐν Ἀμερικῇ ὁ βίος εἶναι σῆδιον, ἐν ᾧ ὁ πολίτης τρέχει ἢ καλπάζει ἀτελευτήτως, κερδαίνων, πλουτῶν, πτωχεύων. Τὰ χρήματα ῥαδίως κερδαίνει καὶ ῥαδίως σπαταλᾷ. Ἀμερικανὸς, σπαταλήσας καὶ αὔθις κερδήσας τρία ἢ τέσσαρα ἑκατομμύρια, δὲν εἶναι τι σπάνιον. Ἐπιτήδειος ὢν νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς ταπεινοτάτας τῶν ἀξιώσεων, ὅπως τύχῃ τοῦ σκοποῦ, ἀποτίθεται πᾶσαν ψευδῆ αἰδῶ καὶ ἀδυσίατως ἐπιλαμβάνεται τῶν βναυσοστάτων ἐργασιῶν, ὅταν ἦναι ἐπικερδεῖς. Γινώσκεις, ὅτι δὲν ἀποβάλλει τὴν ὑπόληψιν του· διότι ἐν Ἀμερικῇ, εἴπερ ἄλλοθι που, εἶναι ἔγκυρον τὸ «ἔργον οὐδὲν ὄνειδος». Ὁ γάλλος περιηγητὴς Φερβρουῆζ εὔρεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Κολοράδου Σπρίγκ τρεῖς νεανίας, πῆξαντας αὐτόθι καλύβην καὶ βόσκοντας πολυάριθμα ποίμνια. Ὁ πρῶτος τῶν ποιμένων ἦτο ἄλλοτε βιβλιοπώλης, ὁ ἕτερος ἀδαμαντοπώλης, ὁ τρίτος ὑπᾶλληλος τῆς κυβερνήσεως. — «Κατείχετε ἔντιμον θέσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ ποῖν γίνητε ποιμένες;» ἠρώτησεν ὁ ξένος. — «Οὐχί, ἀπεκρίναντο ἐκεῖνοι· ἡ νῦν θέσις εἶναι ἐπικερδεστέρα». Ὁ Ἀμερικανὸς οὔτε προλήψεις ἔχει, οὔτε δισταγμούς· ἐλέγχους τοῦ συνειδότης δὲν φοβεῖται. Κερδαίνει χρήματα τρόπῳ τιμίῳ, ἐὰν ἦναι δυνατόν· ἐὰν δὲ μὴ, κερδαίνει ὅπως δὴποτε.

Τὸ μονοπώλιον, ἡ ἀρχὴ πάσης αὐθαιρεσίας, ἡ δεινὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας ὕβρις, δὲν ὑπάρχει ἐν

Ἀμερικῇ. Οὔτε ἡ πολιτεία, οὔτε ἡ κοινωνία σὲ ἀναγκάζει νὰ καταναλίσκῃς τὰ προϊόντα της, νὰ λαμβάνῃς τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμάς της, ἢ νὰ ὁμολογῇς τὸ θρησκευτικὸν αὐτῆς σύμβολον. Οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀρῆται ἰδίαν ὠφέλειαν ἐκ τῆς καθολικῆς ζημίας. Ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀπόλυτος. Οἱ πρῶτοι ἀποικοὶ, φεύγοντες τοὺς διωγμούς ἐν τῇ πατρίδι, ἐσπούδασαν νὰ διασώσωσι τὴν ἀρχὴν τῶν καθόλου προσωπικῶν δικαιωμάτων. Ἐν Εὐρώπῃ οἱ γείτονες καὶ στέργουσι καὶ ἀπαιτοῦσι τὴν παράδοσιν προσώπων· ὁ Ἀμερικανὸς δισταίνει πολὺ πρὶν ἀθετήσῃ τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν. Ἐὰν τις κατηγορηθῇ, οὔτε προφυλακίζεται, οὔτε ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγους καὶ εὐθύνας τοῦ πρόσθεν βίου του. Θεμέλιον καὶ βᾶσις τῆς αὐτοδιοικήσεως εἶναι «ἐλευθερία ὑπὲρ πάντων, ἕκαστος δὲ ὑπὲρ ἑαυτοῦ». Ὁ Ἀμερικανὸς προστατεύει αὐτὸς ἑαυτὸν δὲ προσφύγει ἐκάστοτε εἰς τὴν πρόνοιαν, ἧτις φροεῖ στολὴν καὶ ξίφος, καλεῖται δὲ χωροφύλαξ. Ἐκαστος συντάσσει ἴδιον κώδικα, ὃν καὶ ἐφαρμόζει. Ἐρωτώμενος, τίς ἔδωκεν αὐτῷ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ οὕτως; ἀποκρίνεται «Ἐγὼ» καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Ἡ κυβέρνησις δὲν φροντίζει πλέον περὶ τῶν ἀτόμων, ὡς ταῦτα φροντίζουσι περὶ ἐκείνης. Ὁ πρόεδρος ἀναγνωρίζεται ἀνίκανος· ὁ ὑπουργὸς, ὁ τὰ ἴδια συμφέροντα προτιμῶν τῶν δημοσίων, πλουτίζεται ταχέως· ἔναι τῶν ἐφημερίδων διαμαρτύρονται, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις δὲν ἐπιευθαίνει, ὁ δὲ πολίτης ἀδιαφορεῖ. Ὅταν ἡ κατάχρησις ὑπερβῇ τὸ μέτρον, ἐπιευθαίνει τὸ ποινικὸν δικαστήριον, οὐχὶ ἡ βία. Διὰ τοιοῦτου συστήματος ἄριστα ἀναπτύσσεται τὸ πνεῦμα τῆς ἀτομικῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἧς πάντα καὶ γεννῶνται καὶ ἀμᾶζουσιν· μόνῃ αὕτῃ προστατεύει τεχνίτας καὶ λογίους, ἀνταμειβεῖ ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις καὶ διατάσσει ἐργασίας κοινωφελείς. Αἱ μέγισται τῶν ἐπιχειρήσεων κεῖνται ἐν ταῖς χερσὶν ἰδιωτῶν. Ὁ πολίτης εἶναι πᾶν, ἡ πολιτεία οὐδέν. Ἡ αὕτη ἀδιαφορία ἐπικρατεῖ παρὰ ταῖς κυβερνήσεις τῶν κατ' ἴδιαν πολιτειῶν καὶ τῇ κεντρικῇ ἐν Οὐασινγκτῶνι. Πᾶσα πολιτεία κυβερνᾷ μὲν ἑαυτὴν, κυβερνᾶται δὲ ὑπὸ πασῶν τῶν ἄλλων. Τῶν κατὰ τόπους συμφερόντων ἐπιμελεῖται ἡ ἐπιχώριος ἀρχή, τῶν δὲ καθόλου ἡ γενική. Ἄλλ' ἡ γενικὴ ἀρχὴ καθίσταται ἀνεπαίσθητος, πᾶσα δὲ πολιτεία ψηφίζει ἢ καταργεῖ νόμους κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ· Ἡ μὲν κηρύσσει τὴν γυναῖκα ἀπελευθέρων, ἡ δὲ χορηγεῖ τῷ εἰς θάνατον καταδικασθέντι δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ αὐτὸς τὸ εἶδος τοῦ θανάτου· ἄλλη ἐπιτρέπει τὸ διαζύγιον, ἄλλη δὲ πάλιν ἀνέχεται τὴν πολυγαμίαν. Ὁ Ἀμερικανὸς ὀλίγον πολιτεύεται. Διασχίζεται μὲν ὁ λαὸς ὑπὸ ἐκλογικῶν συλλόγων, νοθεύουσι δὲ ψευδοφροῖας καὶ οἱ πολιτικοὶ· ἀλλ' ὁ πολίτης τοσοῦτον τιμᾷ τὰ τετελειωμένα γεγονότα, ὥστε σπανίως μὲν συμβαίνουσι ταραχαί, οὐδέποτε δὲ στάσεις. Ἐὰν ἐπέλθῃ ἀγῶν,